

[Kurt Hansen]

forhold på de øvrige værfter, f. eks. på B&W, presses ud i arbejdsløshed. Det er jo den helt naturlige konsekvens af den holdning, handelsministeren har givet udtryk for i denne forbindelse.

Så vil jeg spørge ministeren, om han kan vise mig, hvilken paragraf i egnsudviklingsloven der er blevet brugt i forbindelse med tildelingen af denne form for støtte. Det er ikke noget med, at lønpolitikken ligesom er en hale, der er sat på i forhold til det samlede problemkompleks; det er direkte, eksplicit, fremhævet som et vigtigt hovedargument, at man har lavet denne lønaftale. Derfor vil jeg gerne vide, ifølge hvilken paragraf i egnsudviklingsloven man bare har kunnet pumpe løs, fordi man får arbejderne presset i knæ med trusler om fyringer, hvis de ikke holder igen med deres lønkrav.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg sagde indledningsvis, nemlig at man har anvendt nøjagtig de samme principper, som anvendes for enhver form for bedømmelse af, hvorvidt man kan yde bistand i henhold til egnsudviklingsloven. Der indgår en række ikke i paragraffer nærmere præciserede momenter, idet det er en samlet vurdering af en masse forhold og en total afbalancering af alle disse mange forhold, der er bestemmende for, om man foretrækker at bruge penge til ét projekt eller et andet. Her har der altså været tale om, at man ved, at det pågældende skibsværft for at sige det mildt har stor betydning for denne egn, og at et økonomisk incitament for dette værft derfor har egnsudviklingsmæssig betydning, navnlig ud fra den vurdering, at hvis dette værft går ned, er det formentlig det værft i Danmark, som vil give de største egnsudviklingsmæssige – i denne forbindelse negative – virkninger. Så det, man har interesseret sig for, når man har ydet bistanden, er selvfølgelig, at den kommer på et sted, hvor den hindrer egnsudviklingen i at gå tilbage, men samtidig giver det rimelighed for staten at yde disse midler, fordi der er chancer for, at virksomheden kan klare sig derefter, bl. a. på grund af denne lønaftale.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi har travlt i dette hus i disse dage. Nu da hr. Kurt Hansen har foranlediget, at vi diskuterer forhold i forbindelse med egnsudviklingsloven, vil jeg stille et lille tillægs-spørgsmål til ministeren. Vi har i erhvervsudvalget i vinter fået en udmærket redegørelse fra ministeren vedrørende dette, at man har ændret egnsudviklingsområderne. I sidste uge fik vi en publikation fra handelsministeren, hvor man redegør for forskellige erhvervsstøtteordninger. For øvrigt vil jeg gerne komplimentere ministeren for, at man sender os sådan en redegørelse. Det giver en god oversigt over de forskellige erhvervsstøtteordninger. Jeg synes, det er en god ting, at man gør det.

Det første, man taler om i den bog, vi fik, er netop egnsudviklingsloven og forholdene i forbindelse med den. Den satte jeg mig til at læse i søndags med megen interesse, og det gav anledning til igen at tænke på disse forhold; deraf mit spørgsmål. Man kan læse, at egnsudviklingsloven tager sigte på områder, hvor samfundet er blevet svagt, hvor der mangler beskæftigelse, initiativ osv. Når vi nu hører argumenterne for, at forskellige områder bliver betegnet som egnsudviklingsområder, må vi konstatere, at hele Danmark faktisk nu er et område, der har lavkonjunktur, og at et område som Tønder i henhold til pressen er det eneste i Danmark, hvor man ikke kan få arbejdskraft. Så vil jeg stille det spørgsmål til ministeren: kan egnsudviklingsloven egentlig fungere i samfundet, når der er lavkonjunktur? Skulle den ikke helt sættes ud af kraft?

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Der er forskel på, om der opstår beskæftigelsesmæssige og udviklingsmæssige problemer som følge af ændringer i den internationale konjunktur – og det er jo det, der er alment i den industrialiserede verden i øjeblikket – og så at der inden for hvert land er nogle strukturproblemer, og at nogle af disse er geografiske. Det er det, egnsudviklingsloven er indrettet til at forsøge at gøre noget for at modvirke. Det er selvfølgelig lettere at se i en højkonjunktur, end det er at se i en lavkonjunktur, hvor der er beskæftigelsesmæssige problemer over det hele. Men man kan alligevel godt se disse forskelligheder, selv når der er arbejdsløshed i hele landet.